

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۸/۰۱

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۳۹۰مه برخه

تش په دېوال رانه پناه يي
کډي دي يوسه چې زړگی مي صبرشینه

غم مي په زور ځان ته پيدا کړ
نن د خپل يار کوڅي ته بيا راغليمه

دا خو لا زهيم چې ولاړيم
د بېلتون درد ولاړي ونې وچوینه

خداي دي په داسې بلا سرکړه
چې مور دي کلي لتوي، پلار دي بښارونه

د لنډيو د دي برخي لهپاره دا لاندي لنډی راټولي شوې دي:

جانانه ستا خپلول گران دي
د کريکټ بال يي، په نيوو دي سترې شومه

خبرې لنډې - لنډې وايه
د لاري سر دي، څوک به ځي - څوک به راځينه

خال يي پرزنه داسې بڼکاري
لکه چې پيوو ته لونگ لوږدلي وينه

خداي دي په داسې بلا سرکړه
چې مور دي کلي لتوي، پلار دي بښارونه

کابل دي تا ته مبارکوي
زه د پردي وطن مزدوريم، سبا ځمه

کيسه نه تا کي ده، نه ما کي
کيسه قسمت کي ده چې گرد مي تاواينه

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

ما چېرته دنگو غرو ته بوزئ
د ښار په شورماشور کې ډېره تنگهيمه
ماله هغه اوبه زم زم دي
چې مې جانان پهکې مخلاس مينځلي وينه
مېرې اوزې راپاندې پيايي
روند مينتوب کړې، په شپانه غلظه شومه
د زندهگۍ پوښتنه مهکړه
خپلې څنگلې غبرگوم، سرته يې ږدمه
د بارانه ټکار دې ورکشي
له يادوتلي خلک بيا دريادوينه
د خاورو غېږه به خوږه وي
چې يار زما غېږه پرېږدي، خاورو ته ځينه
د جنگپرستو زور اوبهشه
د ژوندپرستو هيلې دوی وژلې دينه
د ژرېدلو سړی نهيم
يار چې بېننگه راته وايي، وژاړمه
د بيلتون غږ دې پر ما وشو
وجود مې دروند شو، مخکې ځای نهراکوينه
د زماني دستور بدل شو
د خوشالو په ځای غمونه تېرومه
د بادشاهۍ لايقي پېغلې
ستا په اوربل گردونه زړه اړهکوينه
د بېوسي زور مې ليدلی
د بېکسۍ له زوره نن خبره شومه
دا خو لا زهيم چې ولاړيم
د بېلتون درد ولاړې ونې وچوينه
د راتلو لوظ دې ميراتشه
زه دې د گوتو په شمارلو سترې کړمه
تش په دېوال رانه پناه يې
کډې دې يوسه چې زړگۍ مې صبرشینه
ته په بهر کې تپهوکړه
زه به وطن کې ورته اوبنکې تويومه

بيا مي ليدل اسانه نه دي
كه مي ملگري پر مزار ماتكړي سرونه

په شوگيرو مينه ياره
تا په دې ويښو شپو كي څه ليدلي دينه

په كبر مهوايه چې زه يم
ما بادشاهان د دار پرسر ليدلي دينه

پرځنگانه سر راته كېږده
په غريونيولي غږ ټپي درته كومه

ستا به په ياد يم، كه به هېریم
زه دې په زړه پورې گنډلی گرځومه

ستا هېرول، د روح وتل دي
زه ځنكدن پرځان منم، تا هېرومه

ستا فرمايش و، ما پوره كړ
په سوي زړه لاليه چا خنډلي دينه

ستا په وعدو مي باور نه شته
جانانه ستا وعدې تر تا نازكي دينه

غم مي په زور ځان ته پيدا كړ
نن د خپل يار كوڅې ته بيا راغلي يم

غم مي په خپله ځان ته بوټكړ
بيا د جانان كوڅه كي څو ځل تېره شومه

لا مين نه يي، بڼه خوب وكه
كه خدای مين كړئ، بيا به نه درځي خوبونه

راسه رجرومه دې درواخله
نه دې ياري كړم، نه دې نښي گرځوومه

زموږ د كلي نصيب خوار دي
چي ونې شني شي، زمكه سره په وينو شينه

اوښكي دي پاكي كړه، مه ژاره
پر خدای مي وسپاره، پر خدای به دې سپارمه

ايري به ټولي پرسر بادكړم
د مينې اور به دې په زړه كي پټ ساتمه

څومره بي وسه جنگيالي يم
زه ورته گورم، دويښمن هرڅه سوځويڼه

څومره بېوسه لامبوزن يم
زه ورته گورم، لالی څرې اوبه وړينه
چې ورور دې نه وي، زور دې نه وي
چې مور دې نه وي، کور دې لوتې - لوتې وينه
حساب به وکړو، وخت به راشي
پرمخ څپيرې راکوه، ولاړه يممه
قبر سوری کړه حال مي واخله
رت مي خوږېږي د مرميو پر هرونه
وطن دې تا ته مبارک وي
زه د پردي وطن مارغه يم، سبا ځمه
هرڅه دې تا ته مبارک وي
زه د پردي وطن ميله يم، سبا ځمه

نور بيا

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>